

Lösningsförslag för Tenta i Programmeringsparadigm 2017-04-11 08.00-11.00

Funktionell Programmering

1. (a) Ta in en int och returnera en sträng med dess binära representation.

```
toBinary::Int->String
toBinary n
  | n==0 = "0"
  | otherwise = toBinaryHelper n ""

toBinaryHelper::Int->String->String
toBinaryHelper n answer
  | n == 0 = answer
  | n `mod` 2 == 1 = toBinaryHelper (n `div` 2) ('1':answer)
  | otherwise      = toBinaryHelper (n `div` 2) ('0':answer)
```

Alternativ lösning:

```
toBinary n =
  | n <= 1      = show(n)
  | otherwise = toBinary(n `div` 2) ++ show(n `mod` 2)
```

Krämlig men korrekt lösning:

```
import Data.Bits

toBinary::Int->String
toBinary n =
  toBinaryHelper n 1 ""

toBinaryHelper::Int->Int->String->String
toBinaryHelper n mask answer
  | mask>n = answer
  | (.&.) mask n == mask = toBinaryHelper n (mask `shiftL` 1) ('1':answer)
  | otherwise = toBinaryHelper n (mask `shiftL` 1) ('0':answer)
```

- (b) Denna lösning använder det första lösningsförslaget ovanför:

```
toBinary 21
toBinaryHelper 21 ""
toBinaryHelper 10 "1"
toBinaryHelper 5 "01"
toBinaryHelper 2 "101"
toBinaryHelper 1 "0101"
toBinaryHelper 0 "10101"
```

2. (a) [1,4,9,16]
(b) listCreator2::Int->Int->Int->[Int]
listCreator2 limit power n =
[x^{power}|x<-[1..n], x^{power} < limit]

3. • Alternativ 1: Parametrisk polymorfi ger 2p.
 • Alternativ 2: Typvariabel ger 2p.
 • Alternativ 3: Polymorfi ger 1p.
4. Summan av de första n udda talen.

```
firstNOdd::Int -> Int
firstNOdd n =
    foldr (\a b->a+b) 0 [1,3..2*n]
```

Rättningsmall:

- kommatecken mellan a och b i lambdanotationen -1p
 - Avsaknad av 0:an: -1p
 - Alla udda tal under n istället för de första n udda talen: -2p
 - Använder sum eller rekursion: totalt 0p
-

Logikprogrammering

- 4 1. Mål: `candVotes(eva, [adam, eva], X)`.
- 1.1. Skapar instans av första regeln: `candVotes(C1, [], 0)`.
Kan inte unifiera `[adam, eva]` med `[]`.
Går till nästa regel.
- 1.2. Skapar instans av andra regeln:
- ```
candVotes(C1, [V1 | Vs1], N1) :-
 candVotes(C1, Vs1, M1), C1 = V1, N1 is M1+1.
```
- Unifierar: `C1=eva, V1=adam, Vs1=[eva], N1=X`.  
Går vidare till första delmålet.
- 1.3. Delmål: `candVotes(eva, [eva], M1)`.
- 1.3.1. Skapar instans av första regeln: `candVotes(C2, [], 0)`.  
Kan inte unifiera `[eva]` med `[]`.  
Går till nästa regel.
- 1.3.2. Skapar instans av andra regeln:
- ```
candVotes(C2, [V2 | Vs2], N2) :-
    candVotes(C2, Vs2, M2), C2 = V2, N2 is M2+1.
```
- Unifierar: `C2=eva, V2=eva, Vs2=[], N2=M1`.
Går till första delmålet.
- 1.3.3. Delmål: `candVotes(eva, [], M2)`.
- 1.3.3.1. Skapar instans av första regeln: `candVotes(C3, [], 0)`.
Unifierar: `C3=eva, M2=0`.
Delmål 1.3.3 klart.
- 1.3.4. Nästa delmål: `C2 = V2`.
- 1.3.5. Nästa delmål: `N2 is M2+1`.
Utvärderar och unifierar `N2=1`.
Delmål 1.3 klart.

1.4. Nästa delmål: C1 = V1

Unifisering misslyckas (eftersom vi redan har bindningarna C1=eva, V1=adam).

Finns inga steg att backtracka till, sökningen misslyckas.

Svar: no / false.

5 Strukturen för en allmän generera-testa lösning är

```
solve(Problem, Solution) :-  
    generateCandidate(Problem, Solution),  
    testSolution(Solution).
```

6 (a) En möjlig representation:

- Noder är atomer a, b, c,
- Bågar är termer edge(a, b) där a och b är noder.
- Grafer är termer graph(Nodes, Edges) där Nodes är en lista av noder, och Edges är en lista av bågar.
- Vägar är listor av noder.

(b) I representationen ovan:

```
graph([a, b, c, d],  
      [edge(a, b), edge(a, c), edge(b, a), edge(b, d),  
       edge(c, b), edge(d, a), edge(d, c)])
```

(c) hamiltonian(graph(Nodes, Edges), Path) :-

```
    permutation(Nodes, Path), % Generera en nodsekvens som innehåller  
                             % alla noder exakt en gång.  
    path(Path, Edges).       % Testa om den är en väg i grafen.
```

```
path([], Edges) :- !.  
path([N1, N2 | Ns], Edges) :-  
    member(edge(N1, N2), Edges), !,  
    path([N2 | Ns], Edges).
```

Formella språk och syntaxanalys

7 Möjlig lösning 1:

```
<Term> ::= <Sign> <First> <Rest>  
<Sign> ::= '+' | '-'  
<First> ::= <Int> | <VarPot>  
<Rest> ::= '' | '*' <VarPot> <Rest>  
<VarPot> ::= <Var> <Power>  
<Var> ::= 'a' | 'b' | ... | 'z'  
<Power> ::= '' | '^' <Int>  
<Int> ::= <Digit> <IntRest>  
<IntRest> ::= '' | <Digit> <IntRest>  
<Digit> ::= '0' | '1' | ... | '9'
```

En annan variant (obs denna kan ej parsas med rekursiv medåkning, relevant för nästa uppgift!):

```
<Term> ::= <Sign> <Factors>
<Sign> ::= '+' | '-'
<Factors> ::= <Int> <Rest> | <VarPot> <Rest>
<Rest> ::= '' | '*' <VarPot> <Rest>
<VarPot> ::= <Var> | <Var> '^' <Int>
<Var> ::= 'a' | 'b' | ... | 'z'
<Int> ::= <Digit> | <Digit> <Int>
<Digit> ::= '0' | '1' | ... | '9'
```

8 I en rekursiv medåknings-parser har vi en funktion för varje icke-slutsymbol i vår grammatik, "ansvarig" för att parse respektive icke-slutsymbol. Varje sådan funktion får titta på nästa tecken (eller token, om man gjort lexikal analys innan) i indata och baserat på detta besluta vilken produktionsregel som ska användas.

Pseudokod för lösningsförslag 1 ovan följer nu. Vi tänker oss att det finns två funktioner `peek()` och `next()` där det första kikar på vad nästa tecken i indata är (utan att konsumera det), och det andra stegar fram ett tecken i indata.

```
function Term():
    Sign()
    First()
    Rest()

function Sign():
    t = next()
    if t not in ['+', '-']: SyntaxError!

function First():
    t = peek()
    if isDigit(t):
        Int()
    else:
        VarPot()

function Rest():
    t = peek()
    if t == '*':
        next() % eat the crunchy asterisk
        VarPot()
        Rest()

function VarPot():
    Var()
    Power()

function Power():
    t = peek()
    if t == '^':
        next() % carets, yum!
        Int()

...etc
```

För lösningssförslag 2 på grammatiken ovan stöter vi på problem, då grammatiken inte är LL(1). Följande svar skulle därför inte ge full poäng men ge 5 poäng om svaret tydligt pekar ut vilka delar av grammatiken som är problematiska.

```
function Term():
    Sign()
    Factors()
```

[de flesta funktionerna ungefär som i första lösningssförslaget...]

```
function VarPot():
    t = peekToken()
    % Problem!! Här kan vi inte veta baserat på t vilken av de två
    % reglerna som ska väljas, vi behöver gå förbi första variabeln och
    % kolla på nästa token för att se om det kom en potens-del eller
    % inte.
    next()
    t = peekToken() % fuska lite och kolla ett tecken till innan vi bestämmer oss
    if t == '^':
        next()
        Int()
```

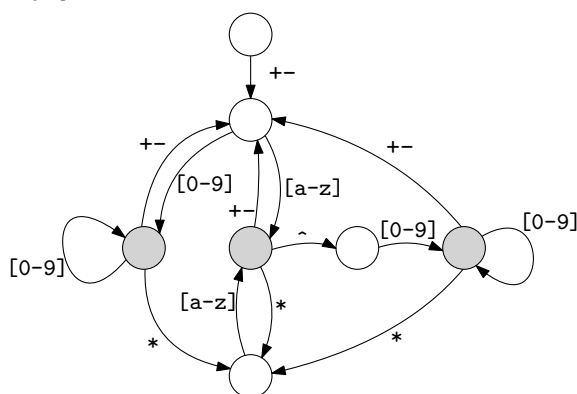
Vi får sedan samma problem i Int()-funktionen.

- 9 Angrepps-sätt: det enklaste är att stegvis bygga upp ett reguljärt uttryck från reglerna för de olika delarna. T.ex. kan vi skriva ett reguljärt uttryck för "variabel-potens" som "[a-z]([0-9]+)?".

Möjlig slutlösning:

$([+-]([0-9]^+|[a-z](^-[0-9]^+)?)(\backslash*[a-z](^-[0-9]^+)?)^*)^+$

Möjlig DFA:

- 10 (a) **Fortfarande reguljärt.**

Eftersom det bara finns ett ändligt antal (26) olika variabler, så när vi läser en term behöver vi "bara" komma ihåg vilken av alla 2^{26} olika delmängder av variabler som hittills använts i den aktuella termen.

- (b) **Ej reguljärt.**

Det finns oändligt många olika variabel-potenser, t.ex. x^1 , x^2 , x^3 , x^4 , och en DFA kan inte komma ihåg exakt vilka av dessa som hittills observerats.